

**Posudek oponenta na diplomovou práci Jakuba Gregorce
na téma „Ochrana spotřebitele v právu EU“
(Plzeň, 2022, 72 číslovaných stran)**

I. Téma práce

Hodnocená diplomová práce je zaměřena na dnes již poměrně tradiční téma evropského spotřebitelského práva. To však průběžně prochází pravidelnými revizemi, ale také věcným rozšiřováním platné právní úpravy, a proto je možné téma označit za stále aktuální. V tomto kontextu je na místě zdůraznit, že diplomant do své práce příhodně zahrnul i unijní směrnice 2019/770, 2019/771 a 2019/2161, jejíž plná aplikovatelnost v řadě ohledů nastala až v průběhu roku 2022.

II. Splnění cílů práce, obsahová úroveň

Samotná práce je členěna na 8 číslovaných kapitol, mezi které diplomant formálně chybně zařadil úvod, závěr i cizojazyčné shrnutí, ve skutečnosti proto dílo kromě těchto povinných částí tvoří 5 opravdu věcných kapitol. Struktura celého díla a provázanost jednotlivých částí oponentovi připadá srozumitelná a logická, byť jsem přesvědčený, že je vhodnější od počátku práci zaměřit na konkrétní vybrané otázky spotřebitelského práva, než se pokoušet o shrnutí takto širokého tématu na půdorysu rozsahem omezené diplomové práce. V tomto ohledu je příznačné, že si autor nevytkl žádné specifický cíl ani netestoval žádnou konkrétně definovanou hypotézu, ale namísto toho se spokojil s velmi obecným cílem seznámit čtenáře s aktuálním vývojem spotřebitelského *acquis* a souvisejících politik včetně možností mimosoudního řešení spotřebitelských sporů. V rámci takto ne zcela pregnantně definovaných cílů je možné přitakat, že tyto se diplomantovi podařilo naplnit. Z pohledu oponenta však zvolený postup při formulaci cílů diplomové práce zaslouží kritiku, neboť

kvalifikační diplomová práce by měla mít konkrétně definované odborné hypotézy a jejím smyslem nemělo být pouze jako sloužit jako přehledná brožura pro širokou veřejnost. Tomuto pak odpovídá i závěr práce, v němž autor věnuje jeden odstavec zhodnocení každé kapitoly a dochází ke zvláštní konkluzi, že „hlavní nedostatek ochrany spotřebitele spatřovat v chování samotného spotřebitele“.

Pokud jde o členění samotné práce, po úvodním vstupu se diplomant nejprve zabývá shrnutím historického vývoje spotřebitelského práva v rámci EU, poté definuje základní terminologii této oblasti, a následně se specificky věnuje aktuální unijní politice tzv. „nového programu pro spotřebitele“. V páté kapitole se autor zabývá specificky ochranou ekonomických zájmů spotřebitele a dostupným prostředkům ochrany jeho práv, na což navazuje v další části rozbohem unijních orgánů ochrany spotřebitele jako je evropská spotřebitelská síť ECC-Net, portál Your Europe nebo poradní skupina CPAG. Právě tyto specifické exkurzy přitom autor mohl podle názoru oponenta vhodně provázat s definicí určitých vlastních vstupních hypotéz, bez nich působí spíše jen jako izolované útržky informací z různých oblastí, aniž by jejich analýza vedla k jakýmkoli hmatatelným a konkrétním závěrům.

III. Formální a teoretická úroveň práce

Z formálního hlediska je hodnocená práce napsána odborně korektním a srozumitelným jazykem, používá velmi správně citační a poznámkový aparát, který je s celkovým počtem 199 poznámek pod čarou nadstandardně rozsáhlý. Dílo je logicky strukturováno, jednotlivé části na sebe vcelku vhodně navazují, jen bohužel absentuje směřování těchto částí k testování konkrétních pracovních domněnek. Současně je nutné zmínit, že přes jinak čtenářsky příjemný styl a vyjadřování se diplomant nedokázal vystříhat zbytečných gramatických chyb, které se bohužel opakují v průběhu celé práce a prokazují nedostatečnou finální kontrolu textu (např. na str. 4 „těchto práv, které sledovali“, na str. 6 „cíle akčního plánu byli“, na str. 12 „na předmětech, které byli“, na str. 28 „povinnostmi, které byli rozebrány“, na str. 29 „obě nově přijaté směrnice by se měli doplňovat“, na str. 35 „v členských státech, které měli“, na str. 39 „automobily byly registrovány pouze kvůli jejich dovozu a nikdy tedy nebyli užívané“, na str. 40 „vedené rozdíly vyplývají z reklamy“ a dále „Tyto podmínky by se měli vzájemně doplňovat a měli by být respektovány jako celek.“, na str. 47 „zákazy poskytovali“, na str. 49 „tato dvě odvětví by se měli mezi sebou doplňovat“, na str. 57 „povinnosti, které byli věřiteli uloženy“, na str. 58 „základní informace by měli být čitelné“, na str. 65 „Členské státy by měli zajistit“, na str. 69 „členské státy pověřovali“, na str. 70 „prostředky byli popsány“).

Z pohledu teoretické úrovně diplomant dokázal shrnout podstatné prvky popisovaných témat, v některých případech vedle sebe správně stavět různé odborné názory, málokdy však včetně definování svého vlastního stanoviska. Bohužel bez jednoznačného vymezení směru celého díla k testování konkrétních pracovních předpokladů chybí vyvrcholení v podobě hutného závěrečného shrnutí, což zbytečně snižuje odbornou teoretickou hodnotu celé práce. Celé dílo proto vyznívá jen jako čtivá a srozumitelně zpracovaná syntéza dané problematiky, nicméně jen s výrazně limitovaným odborným přínosem.

IV. Klasifikace práce a náměty na rozpravu

Závěrem si dovoluji svoje stanovisko shrnout tak, že hodnocená diplomová práce přes shora zmíněné náměty splňuje minimální obsahové, formální i odborné požadavky kladené na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením velmi dobře až dobře. V rámci ústní rozpravy navrhuji, aby diplomant zodpověděl následující otázky:

Existují nějaká souvislost mezi neúspěšným návrhem CESL (návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Společné evropské právní úpravě prodeje /KOM/2011/0635 v konečném znění) a platnými směrnicemi 2019/770 a 2019/771? Pokuste se obsahově porovnat původní návrh CESL a posléze přijaté uvedené dvě směrnice a argumentujte ohledně jejich případných nedostatků.

V Plzni dne 30.04.2022

Mgr. Tomáš Křivka